Rättsfallssamlingen

FÖRSLAG TILL AVGÖRANDE AV GENERALADVOKAT
GERARD HOGAN
föredraget den 9 juli 2020[1]

Mål C-543/19

Jebsen & Jessen (GmbH & Co.) KG
mot
Hauptzollamt Hamburg

(begäran om förhandsavgörande från Finanzgericht Hamburg (Skattedomstolen i Hamburg, Tyskland))

”Begäran om förhandsavgörande – Tullunion – Rådets förordning (EEG) nr 2913/92 – Artikel 78 – Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/82 – Artikel 2.1 – Slutgiltig antidumpningstull – Befrielse – Villkor att inge en åtagandefaktura – Underlåtenhet att uppge en obligatorisk uppgift som anges i bilagan till genomförandeförordning 2015/82 – Rättelse av åtagandefakturan”

I. Inledning

1. Får en importör uppvisa en rättad faktura efter att ha lämnat in tulldeklarationen, särskilt inom ramen för ett förfarande för kontroll i efterhand av denna deklaration, när det i en förordning om införande av slutgiltiga antidumpningstullar föreskrivs befrielse från sådana tullar under förutsättning att en faktura som uppfyller vissa formella krav uppvisas? Är det alternativt alltid nödvändigt att en faktura som uppfyller de formella kraven uppvisas vid den tidpunkt då tulldeklarationen lämnas in för att befrielse från antidumpningstull ska kunna beviljas?

2. Det är i huvudsak dessa frågor som har uppkommit i förevarande mål, som rör en begäran om förhandsavgörande från Finanzgericht Hamburg (Skattedomstolen i Hamburg, Tyskland) angående tolkningen av artikel 2.1 i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/82 av den 21 januari 2015 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av citronsyra med ursprung i Folkrepubliken Kina efter en översyn vid giltighetstidens utgång enligt artikel 11.2 i rådets förordning (EG) nr 1225/2009 och om avslutande av den partiella interimsöversynen enligt artikel 11.3 i förordning (EG) nr 1225/2009.[2]

3. Begäran har framställts i ett mål mellan ett tyskt företag, Jebsen & Jessen (GmbH & Co.) KG (nedan kallat klaganden) och Hauptzollamt Hamburg (huvudtullkontoret i Hamburg, Tyskland) (nedan kallat huvudtullkontoret) angående beviljande av fullständig befrielse från den antidumpningstull som påförts klaganden i avsaknad av uppvisade åtagandefakturor i den mening som avses i artikel 2.1 i genomförandeförordning 2015/82.

1 Originalspråk: engelska.

2 EUT L 15, 2015, s. 8.

II. Tillämpliga bestämmelser

A. Tullkodexen

4. I artikel 62 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen,[3] i den lydelse som var tillämplig vid tidpunkten för de faktiska omständigheterna i det nationella målet (nedan kallad tullkodexen), föreskrevs följande:

”1. Skriftliga deklarationer skall upprättas på ett formulär som överensstämmer med den officiella modell som föreskrivs för detta ändamål. De skall vara undertecknade och innehålla alla de uppgifter som är nödvändiga för tillämpningen av de bestämmelser som gäller för det tullförfarande för vilket varorna är deklarerade.

2. Deklarationen skall åtföljas av alla dokument som krävs för tillämpningen av de bestämmelser som gäller för det tullförfarande för vilket varorna är deklarerade.”

5. Artikel 68 i tullkodexen hade följande lydelse:

”Tullmyndigheterna får för att kontrollera riktigheten av de deklarationer de har mottagit göra följande:

a) Granska de handlingar som ingår i deklarationen och de dokument som bifogats den. Tullmyndigheterna får ålägga deklaranten att visa upp andra dokument som bestyrker riktigheten av de upplysningar som finns i deklarationen.

…”

6. I artikel 77 i tullkodexen angavs följande:

”1. Om tulldeklarationen upprättas med hjälp av databehandlingsteknik enligt artikel 61 b, eller genom en muntlig deklaration eller någon annan åtgärd som avses i artikel 61 c, skall artiklarna 62–76 gälla i tillämpliga delar och utan att de principer som fastställs i dem påverkas.

2. För tulldeklarationer som upprättas med hjälp av databehandlingsteknik får tullmyndigheterna tillåta att de åtföljande dokument som avses i artikel 62.2 inte bifogas deklarationen. I detta fall skall dokumenten hållas tillgängliga för tullmyndigheterna.”

7. I artikel 78 i tullkodexen föreskrevs följande:

”1. Tullmyndigheterna får på eget initiativ eller på deklarantens begäran ändra deklarationen efter det att varorna har frigjorts.

2. Tullmyndigheterna får, efter det att de frigjort varorna och för att försäkra sig om riktigheten av de i deklarationen lämnade uppgifterna, kontrollera de kommersiella dokument och data som avser import- eller exportförfarandena för varorna i fråga eller de efterföljande kommersiella förfaranden som berör varorna. Denna kontroll får genomföras hos deklaranten och hos varje annan person som av yrkesmässiga skäl är direkt eller indirekt inblandad i nämnda förfaranden samt hos varje annan person som innehar nämnda dokument och data i affärssyfte. Tullmyndigheterna får också undersöka varorna om dessa fortfarande kan uppvisas.

3 EGT L 302, 1992, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4.

3. Om granskningen av deklarationen eller kontrollen i efterhand tyder på att de bestämmelser som gäller det berörda tullförfarandet har tillämpats på basis av felaktiga eller bristfälliga upplysningar, skall tullmyndigheterna i enlighet med fastställda bestämmelser vidta de åtgärder som krävs för att reglera situationen med hänsyn till de nya upplysningar som föreligger.”

B. Genomförandeförordning 2015/82

8. Genomförandeförordning 2015/82 ersatte rådets förordning (EG) nr 1193/2008 av den 1 december 2008 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den preliminära tullen på import av citronsyra med ursprung i Folkrepubliken Kina. [4]

9. Skälen 184 och 186 i genomförandeförordning 2015/82 har följande lydelse:

”(184) För att ytterligare underlätta för kommissionen och tullmyndigheterna att på ett effektivt sätt övervaka att företagen uppfyller sina åtaganden, bör, när begäran om övergång till fri omsättning lämnas in till den behöriga tullmyndigheten, befrielse från antidumpningstull endast beviljas under förutsättning att

(i) det uppvisas en åtagandefaktura som innehåller åtminstone de uppgifter och den försäkran som föreskrivs i bilagan,

…

(186) Importörer bör vara medvetna om att en tullskuld kan uppstå som en normal handelsrisk vid tidpunkten för godtagande av deklarationen för övergång till fri omsättning enligt skälen 184 och 185, även om kommissionen direkt eller indirekt godtagit det åtagande som den tillverkare de köpt från erbjudit.”

10. Enligt artikel 1.2 i genomförandeförordning 2015/82 är den slutgiltiga antidumpningstullsats som ska tillämpas på nettopriset fritt unionens gräns, före tull, på citronsyra och trinatriumcitratdihydrat som tillverkats av den i det nationella målet berörda kinesiska exporterande tillverkaren – Weifang Ensign Industry Co. Ltd (nedan kallad Weifang) – 33,8 procent.

11. I artikel 2 i genomförandeförordning 2015/82 föreskrivs följande:

”1. Import som deklareras för övergång till fri omsättning och som har fakturerats av företag från vilka kommissionen har godtagit åtaganden och vars namn förtecknas i [kommissionens] genomförandebeslut (EU) 2015/87 [av den 21 januari 2015 om godtagande av de åtaganden som erbjudits i samband med antidumpningsförfarandet rörande import av citronsyra med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 15, 2015, s. 75)] ska vara befriade från den antidumpningstull som införs genom artikel 1, under följande förutsättningar:

a) Att varorna har tillverkats, sänts och fakturerats direkt av dessa företag till den första oberoende kunden i unionen.

b) Att importvarorna åtföljs av en giltig åtagandefaktura. Med åtagandefaktura avses en affärsfaktura som innehåller åtminstone de uppgifter och den försäkran som föreskrivs i bilagan till den här förordningen.

c) Att de varor som deklareras och visas upp för tullen exakt motsvarar beskrivningen på åtagandefakturan.

4 EUT L 323, 2008, s. 1.

2. En tullskuld ska uppstå vid tidpunkten för godkännande av deklarationen för övergång till fri omsättning om

a) det fastställs att för de varor som beskrivs i punkt 1 ett eller flera av dessa villkor inte är uppfyllda, eller

…”

12. Enligt punkt 9 i bilagan till genomförandeförordning 2015/82 ska namnet på den tjänsteman vid företaget som utfärdat fakturan anges på den handelsfaktura som åtföljer företagets försäljning till Europeiska unionen av varor som omfattas av åtagandet och följande undertecknade försäkring:

”Jag intygar härmed att försäljningen för direkt export till Europeiska unionen av de varor som avses i denna faktura omfattas av och sker enligt villkoren i det åtagande som gjorts av [FÖRETAGETS NAMN] och som godtagits av Europeiska kommissionen genom genomförandebeslut (EU) 2015/87. Jag intygar att uppgifterna i denna faktura är fullständiga och korrekta.”

13. I enlighet med artikel 3 i genomförandeförordning 2015/82 trädde förordningen i kraft den 23 januari 2015.

C. Genomförandebeslut 2015/87

14. I skäl 11 i genomförandebeslut 2015/87 anges följande: ”För att göra det möjligt för kommissionen att effektivt övervaka att företagen uppfyller sina åtaganden ska, när begäran om övergång till fri omsättning i enlighet med åtagandena föreläggs den berörda tullmyndigheten, befrielse från antidumpningstull endast beviljas under förutsättning att det uppvisas en faktura som innehåller åtminstone de uppgifter som anges i bilagan till genomförandeförordning (EU) 2015/82. Denna uppgiftsnivå är nödvändig också för att tullmyndigheterna med tillräcklig säkerhet ska kunna förvissa sig om att sändningen motsvarar beskrivningen i de kommersiella dokumenten. Om ingen sådan faktura uppvisas, eller om de andra villkor som föreskrivs i den ovannämnda genomförandeförordningen inte uppfylls, måste i stället den gällande antidumpningstullen betalas.”

15. Weifang nämns i artikel 1 i genomförandebeslut 2015/87.

16. I enlighet med artiklarna 2 och 3 i genomförandebeslut 2015/87 upphörde kommissionens beslut 2008/899/EG av den 2 december 2008 om godtagande av de åtaganden som erbjudits i samband med antidumpningsförfarandet rörande import av citronsyra med ursprung i Folkrepubliken Kina [5] att gälla och genomförandebeslut 2015/87 trädde i kraft den 23 januari 2015.

III. Bakgrunden i det nationella målet

17. Klaganden och Weifang ingick tre avtal av den 9, 13 respektive 15/16 januari 2015 om leverans av sammanlagt 360 ton citronsyra till ett pris av 884,70 euro per ton. Citronsyran sändes från Folkrepubliken Kina den 30 januari 2015.

18. Genom e-postmeddelande av den 22 januari 2015 informerade kommissionen Weifangs jurister om att genomförandeförordning 2015/82 hade offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

5 EUT L 323, 2008, s. 62.

19. Med hjälp av en databehandlingsteknik deklarerade klaganden 360 ton citronsyra för övergång till fri omsättning genom 12 tulldeklarationer av den 10 och den 11 mars 2015 med hänvisning till tre fakturor från Weifang av den 29 januari 2015.

20. Innan varorna frigjordes begärde huvudtullkontoret att klaganden skulle tillhandahålla dessa åtagandefakturor som alla innehöll den försäkran som föreskrivs i bilagan till genomförandeförordning 2015/82. I denna försäkran gjordes emellertid en hänvisning till ”beslut 2008/899”. Även de åtagandeintyg för export av citronsyra från Kina (som utfärdats av den kinesiska handelskammaren för importörer och exportörer av metaller, mineraler och kemikalier), som uppvisades till stöd för nämnda fakturor, hänvisade till ”beslut 2008/899”.

21. Eftersom de ursprungliga åtagandefakturorna hänvisade till ”beslut 2008/899” och inte till ”genomförandebeslut 2015/87”, som trädde i kraft den 23 januari 2015, nekade huvudtullkontoret den begärda befrielsen från antidumpningstull och påförde, genom tolv tulltaxeringsbeslut av den 10 och den 11 mars 2015, antidumpningstull på ovannämnda import på grundval av den allmänna antidumpningstullsatsen på 42,7 procent.

22. Genom skrivelse av den 13 mars 2015 begärde klaganden återbetalning av antidumpningstullen. Genom tolv beslut av den 28 och den 29 juli 2015 nekade huvudtullkontoret återbetalning på grundval av att förutsättningarna för befrielse från antidumpningstull inte var uppfyllda till följd av den felaktiga hänvisningen till ”beslut 2008/899” i de ursprungliga åtagandefakturorna.

23. Genom skrivelse av den 7 augusti 2015 bestred klaganden dessa beslut i samband med ett administrativt förfarande, vilket utgör en nödvändig förutsättning för ett eventuellt senare överklagande av dessa beslut vid domstol. Inom ramen för detta administrativa förfarande ingav klaganden rättade åtagandefakturor som hänvisade till ”genomförandeförordning 2015/82” och ”genomförandebeslut 2015/87”.

24. Den 7 juni 2016 biföll huvudtullkontoret delvis klagandens begäran och tillämpade den individuella antidumpningstullsatsen. Den 13 juni 2016 nekade huvudtullkontoret däremot befrielse från antidumpningstull på grundval av att villkoren för sådan befrielse inte var uppfyllda, eftersom de ursprungliga åtagandefakturor som klaganden ingett inte innehöll en hänvisning till ”genomförandebeslut 2015/87”, utan till ”beslut 2008/899”.

25. Den 18 juli 2016 överklagade klaganden detta beslut till Finanzgericht Hamburg (Skattedomstolen i Hamburg), i enlighet med artikel 236 i tullkodexen, för att söka återbetalning av den antidumpningstull som klaganden påförts.

26. Den hänskjutande domstolen har för det första påpekat att Weifangs nya åtagande, vilket kom till uttryck i genomförandebeslut 2015/87, var tillämpligt vid tidpunkten för import av de i det nationella målet omtvistade varorna. Under dessa omständigheter önskar den hänskjutande domstolen få klarhet i huruvida de fakturor som tillhandahölls i samband med kontrollen av tulldeklarationen uppfyller villkoren i artikel 2.1 b i genomförandeförordning 2015/82 för att betraktas som åtagandefakturor, trots att det är uppenbart att de villkor som anges i bilagan till denna förordning inte var uppfyllda, och huruvida proportionalitetsprincipen kan påverka svaret på denna fråga.

27. För det andra anser den hänskjutande domstolen att det i artikel 2 i genomförandeförordning 2015/82 inte uttryckligen föreskrivs någon frist inom vilken åtagandefakturorna senast måste uppvisas. I artikel 2.2 i nämnda förordning anges endast den tidpunkt då tullskulden uppstår, nämligen vid tidpunkten för godkännande av deklarationen för övergång till fri omsättning. Mot denna bakgrund menar den hänskjutande domstolen att artikel 2.2 i genomförandeförordning 2015/82 inte fastställer den sista möjliga tidpunkt då handlingar måste inges för att befrielse från antidumpningstull ska kunna beviljas.

28. Den hänskjutande domstolen är dessutom av åsikten att även användningen av databehandlingsteknik vid ingivandet av en tulldeklaration skulle kunna påverka tolkningen av artikel 2 i genomförandeförordning 2015/82, eftersom det i gällande nationella bestämmelser om sådana förfaranden endast föreskrivs att de berörda dokumenten ska hållas tillgängliga för tullmyndigheterna, såsom är tillåtet enligt artikel 77.2 i tullkodexen.

29. Slutligen har den hänskjutande domstolen även angett att det skulle kunna härledas från proportionalitetsprincipen att vissa uppgifter i en åtagandefaktura får lämnas i efterhand eller rättas i den mån det eftersträvade målet fortfarande kan uppnås.

IV. Begäran om förhandsavgörande och förfarandet vid EU-domstolen

30. Mot denna bakgrund har Finanzgericht Hamburg (Skattedomstolen i Hamburg) beslutat att vilandeförklara målet och hänskjuta följande frågor till EU-domstolen för förhandsavgörande:

”1) Utgör det under de omständigheter som föreligger i målet vid den nationella domstolen hinder mot befrielse enligt artikel 2.1 i [genomförandeförordning 2015/82] från den antidumpningstull som införts enligt artikel 1 i samma förordning, att det i en åtagandefaktura enligt artikel 2.1 b i förordningen hänvisas till [beslut 2008/899] i stället för till [genomförandebeslut 2015/87] som är angivet i punkt 9 i bilagan till förordningen?

2) Om fråga 1 besvaras jakande: Får en åtagandefaktura som uppfyller kraven i bilagan till [genomförandeförordning 2015/82] uppvisas inom ramen för ett förfarande för återbetalning av antidumpningstull för att erhålla befrielse enligt artikel 2.1 i denna förordning från den antidumpningstull som införts i artikel 1 i förordningen?”

31. Skriftliga yttranden har ingetts av klaganden i det nationella målet, den italienska regeringen och Europeiska kommissionen. På grund av Covid-19-pandemin ställdes den muntliga förhandling som skulle ägt rum den 6 maj 2020 in. Genom beslut av den 20 april 2020 omvandlades de frågor för muntligt svar som hade sänts till parterna före förhandlingen i stället till frågor som skulle besvaras skriftligen. Klaganden, den italienska regeringen och kommissionen har således beretts tillfälle att yttra sig över alla frågor med anledning av begäran om förhandsavgörande.

V. Bedömning

A. Den första frågan

32. Den hänskjutande domstolen har ställt den första frågan för att få klarhet i huruvida en importör kan beviljas den befrielse från antidumpningstull som föreskrivs i artikel 2.1 i genomförandeförordning 2015/82, när det i den åtagandefaktura som uppvisas för detta ändamål inte hänvisas till genomförandebeslut 2015/87 såsom anges i punkt 9 i bilagan till denna förordning, utan i stället till föregående beslut, nämligen beslut 2008/899.

33. För det första följer det av fast rättspraxis att befrielse från antidumpningstullar eller utjämningstullar endast kan beviljas på vissa villkor, i vissa särskilt föreskrivna fall, och sålunda utgör undantag från det normala förfarandet för antidumpningstullar och utjämningstullar. Bestämmelserna om sådan befrielse ska därför tolkas strikt. [6]

6 Se, för ett liknande resonemang, dom av den 17 september 2014, Baltic Agro (C-3/13, EU:C:2014:2227, punkt 24), och dom av den 22 maj 2019, Krohn & Schröder (C-226/18, EU:C:2019:440, punkt 46).

34. Det bör för det andra även noteras att EU-domstolen har slagit fast att när det är nödvändigt att hänvisa till den unionslagstiftning genom vilken ett företags åtagande har godtagits, är en sådan hänvisning till den korrekt tillämpliga rättsakten av särskild betydelse, eftersom det gör det möjligt för tullmyndigheterna att vid tidpunkten för de faktiska omständigheterna kontrollera att alla krav avseende befrielse från antidumpningstullar och utjämningstullar är uppfyllda.[7]

35. Denna motivering bekräftas i förevarande fall av skäl 184 i genomförandeförordning 2015/82 och skäl 11 i genomförandebeslut 2015/87 och grundar sig på överväganden som har att göra med att såväl kommissionen som medlemsstaternas behöriga myndigheter ska kunna kontrollera att företagen har fullgjort sina åtaganden enligt de tillämpliga bestämmelserna.[8]

36. Mer allmänt syftar dessa regler och villkor till att undanröja de skadevållande effekterna av dumpning och att begränsa risken för kringgående.[9] De har med andra ord inte införts i primärt syfte att skydda en viss importörs särskilda intressen. Tvärtom ska det erinras om att befrielse från antidumpningstull utgör ett undantag, vilket är en säkerhets- och skyddsåtgärd mot illojal konkurrens till följd av dumpning.[10] Detta bekräftas av skäl 186 i genomförandeförordning 2015/82, i vilket det betonas att ”[i]mportörer bör vara medvetna om att en tullskuld kan uppstå som normal handelsrisk vid tidpunkten för godtagande av deklarationen för övergång till fri omsättning …, även om kommissionen direkt eller indirekt godtagit det åtagande som den tillverkare de köpt från erbjudit”.

37. Mot denna bakgrund anser jag att omständigheter som rör den berörda importörens särskilda intressen eller villkoren i ett visst avtal – såsom en önskan att upprätthålla ett bättre pris på grundval av det minimipris som kommissionen tidigare godtagit – vilka skulle kunna äventyra syftet att kontrollera att en tillverkare har fullgjort det åtagande som gjorts för befrielse från de antidumpningstullar som gällde vid tidpunkten för de faktiska omständigheterna – det vill säga vid tidpunkten för tullmyndigheternas kontroll – inte kan motivera en avvikelse från den strikta tillämpningen av de formella villkoren för befrielse från antidumpningstullar. En sådan möjlighet skulle öppna för godtycklighet och strida mot principen om en strikt tolkning av undantag i lagstiftningen, vilket jag redan har nämnt.[11]

38. Även om det kan tyckas petigt och formalistiskt har erfarenheten dock visat att det krävs en strikt och precis tillämpning av de relevanta rättsliga kraven på tulldokumentation för att tullordningen i sin helhet ska fungera effektivt och väl. Detta innebär emellertid inte att det inte finns något utrymme för rättelse av ett sådant skrivfel vid ett senare tillfälle. Jag ämnar behandla just denna fråga i samband med den hänskjutande domstolens andra fråga.

39. Mot bakgrund av vad som ovan anförts anser jag följaktligen att det föreligger hinder för befrielse från den antidumpningstull som införts genom artikel 1 i genomförandeförordning 2015/82 när det i den åtagandefaktura som krävs enligt artikel 2.1 b i samma förordning inte hänvisas till genomförandebeslut 2015/87, såsom uttryckligen anges i punkt 9 i bilagan till genomförandeförordning 2015/82.

7 Se, för ett liknande resonemang, dom av den 22 maj 2019, Krohn & Schröder (C-226/18, EU:C:2019:440, punkterna 54 och 55).

8 Se, för ett liknande resonemang, dom av den 17 september 2014, Baltic Agro (C-3/13, EU:C:2014:2227, punkt 30).

9 Se, för ett liknande resonemang, skäl 183 i genomförandeförordning 2015/82 och dom av den 12 oktober 2017, Tigers (C-156/16, EU:C:2017:754, punkt 34).

10 Se, för ett liknande resonemang, dom av den 3 oktober 2000, Industrie des poudres sphériques/rådet (C-458/98 P, EU:C:2000:531, punkt 91).

11 En sådan möjlighet förefaller hursomhelst inte vara tillämplig i förevarande mål. Även om de berörda avtalen är daterade den 9, 13, 15 respektive 16 januari 2015, har kommissionen i sina skriftliga svar på EU-domstolens frågor bekräftat att Weifang faktiskt undertecknade sitt nya prisåtagande den 11 november 2014. Det är således osannolikt att det nya prisåtagande som avses i skäl 4 i genomförandebeslut 2015/87 inte användes som referens vid förhandlingarna om de ovannämnda avtalen.

B. Den andra frågan

40. Den hänskjutande domstolen har ställt sin andra fråga för att få klarhet i huruvida en åtagandefaktura som uppfyller villkoren i bilagan till genomförandeförordning 2015/82 får uppvisas inom ramen för ett förfarande för återbetalning av antidumpningstull för att erhålla befrielse från antidumpningstull enligt artikel 2.1 i denna förordning.

41. Den hänskjutande domstolen har i sin begäran om förhandsavgörande vid ett flertal tillfällen hänvisat till EU-domstolens dom i målet Tigers.[12] I det målet fann EU-domstolen att en bestämmelse i en genomförandeförordning, i vilken det föreskrivs att tillämpningen av en individuell antidumpningstullsats förutsätter att en giltig affärsfaktura uppvisas för medlemsstaternas tullmyndigheter i enlighet med kraven i en av dess bilagor, ska tolkas så, att den, för att det ska kunna beviljas en slutgiltig antidumpningstull, tillåter att en giltig faktura visas upp efter det att tulldeklarationen har lämnats in, om alla andra nödvändiga förutsättningar för att få en individuell antidumpningstullsats beviljad är uppfyllda och en korrekt tillämpning av antidumpningstullarna är tryggad.[13]

42. Även om den i förevarande mål omtvistade bestämmelsen rör befrielse från antidumpningstull och inte en individuell antidumpningstullsats, anser jag att samma tolkning, grundad på en bokstavlig och kontextuell tolkning, ska tillämpas i förevarande mål.

43. Innan jag går in på dessa tolkningsmetoder är det enligt min mening viktigt att erinra sig, att om befrielse från antidumpningstull inte har införts för att skydda en viss importörs intressen, vilket jag redan har påpekat, gäller detsamma för det omvända. Införandet av antidumpningstullar kan med andra ord inte betraktas som en påföljd för tidigare uppträdande. Det rör sig snarare om en säkerhets- och skyddsåtgärd mot illojal konkurrens till följd av dumpning.[14]

44. Det kan vidare noteras att artikel 2.1 i genomförandeförordning 2015/82 har en liknande lydelse som den bestämmelse som var i fråga i målet Tigers (C-156/16, EU:C:2017:754). Även om det i denna bestämmelse föreskrevs att ”[d]en preliminära antidumpningstullen […] ska tillämpas på villkor att det för medlemsstatens tullmyndigheter uppvisas en giltig faktura som uppfyller kraven i bilaga II”, föreskrivs det på ett liknande sätt i artikel 2.1 b i genomförandeförordning 2015/82 att import som deklareras för övergång till fri omsättning och som har fakturerats av företag från vilka kommissionen har godtagit åtaganden och vars namn förtecknas i genomförandebeslut 2015/87, ”ska vara befriade från […] antidumpningstull […] under följande förutsättningar: […] Att importvarorna åtföljs av en giltig åtagandefaktura. Med åtagandefaktura avses en affärsfaktura som innehåller åtminstone de uppgifter och den försäkran som föreskrivs i bilagan till den här förordningen”.

45. I likhet med den bestämmelse som var i fråga i målet Tigers (C-156/16, EU:C:2017:754), framgår det varken av ordalydelsen i artikel 2.1 i genomförandeförordning 2015/82 eller i någon annan bestämmelse i denna förordning vid vilken tidpunkt en giltig åtagandefaktura ska visas upp för tullmyndigheterna.

46. Som jag redan har förklarat beträffande en liknande bestämmelse i mitt förslag till avgörande i målet Krohn & Schröder (C-226/18, EU:C:2019:211, punkt 62), kan denna ordalydelse, även om det av den formulering som använts framgår att ”rätt” tidpunkt är när tulldeklarationen lämnas, inte jämföras med en bestämmelse såsom den som generaladvokaten Mengozzi åsyftade i sitt förslag till avgörande i

12 Dom av den 12 oktober 2017 (C-156/16, EU:C:2017:754).

13 Se, för ett liknande resonemang, punkt 39 och domslutet.

14 Se, för ett liknande resonemang, dom av den 3 oktober 2000, Industrie des poudres sphériques/rådet (C-458/98 P, EU:C:2000:531, punkt 91).

målet Tigers (C-156/16, EU:C:2017:474, punkt 60). I den tillämpliga bestämmelse han hänvisade till föreskrevs nämligen att ”*[n]är deklarationen för övergång till fri omsättning uppvisas* skall som förutsättning för tullbefrielse gälla att ett giltigt tillverkningsintyg, som utfärdats av ett av de företag som anges i punkt 4, uppvisas i original för det behöriga tullkontoret i medlemsstaten”. [15]

47. Mot denna bakgrund påverkas enligt min mening inte denna tolkning av den omständigheten att det i artikel 2.2 a i genomförandeförordning 2015/82 anges att ”[e]n tullskuld ska uppstå vid tidpunkten för godkännande av deklarationen för övergång till fri omsättning om […] det fastställs att för de varor som beskrivs i [artikel 2.1 i förordningen] ett eller flera av dessa villkor inte är uppfyllda”. Enligt min mening framgår det klart av ordalydelsen i denna bestämmelse att artikel 2.1 i genomförandeförordning 2015/82 avser tullskuldens uppkomst och att den inte syftar till att fastställa vid vilken tidpunkt åtagandefakturan ska lämnas in.

48. Under dessa omständigheter anser jag att artikel 2.1 i genomförandeförordning 2015/82 ska tolkas så, att den inte utgör hinder för de berörda importörerna att uppvisa den erforderliga åtagandefakturan i samband med ett förfarande för återbetalning av antidumpningstull.

49. Eftersom det i artikel 1.4 i genomförandeförordning 2015/82 hänvisas till gällande bestämmelser om tullar om inte annat anges, regleras följaktligen de närmare formerna för ingivande och kontroll av tulldeklarationer avseende varor som omfattas av antidumpningstullar av tullkodexen [16] och, närmare bestämt, av artikel 78 när det gäller ett återbetalningsförfarande såsom det administrativa invändningsförfarande som har lett till det nationella målet. Detta kan nämligen likställas med ett förfarande för ”[k]ontroll i efterhand av deklarationer” i den mening som avses i artikel 78 i tullkodexen. [17]

50. Såsom EU-domstolen har slagit fast föreskrivs i nämnda bestämmelse ett förfarande som gör det möjligt för tullmyndigheterna att på eget initiativ eller på deklarantens begäran ändra deklarationen efter det att de varor som avses i deklarationen har frigjorts, det vill säga efter det att deklarationen har getts in. [18]

51. Dessa myndigheter får således enligt artikel 78.1 och 78.2 i tullkodexen dels ompröva och vid behov ändra tulldeklarationen, dels kontrollera relevanta kommersiella dokument och data för att försäkra sig om riktigheten av de i deklarationen lämnade uppgifterna. Om denna omprövning eller dessa kontroller visar att de bestämmelser som gäller för det berörda tullförfarandet har tillämpats på basis av felaktiga eller bristfälliga upplysningar, såsom materiella fel eller brister, ska tullmyndigheterna i enlighet med artikel 78.3 i tullkodexen vidta de åtgärder som krävs för att reglera situationen med hänsyn till de nya upplysningar som föreligger. [19] Vidden av dessa bestämmelser är sådan, att EU-domstolen har slagit fast att så ska vara fallet även om deklaranten genom sitt beteende direkt påverkat tullmyndigheternas möjlighet att genomföra kontroller, förutsatt att granskningen av tulldeklarationen eller kontrollerna visar att syftena med det berörda tullförfarandet inte har äventyrats. [20]

15 Artikel 2.2 i rådets förordning (EG) nr 2320/97 av den 17 november 1997 om införande av slutgiltiga antidumpningstullar på import av vissa sömlösa rör av järn eller olegerat stål med ursprung i Ungern, Polen, Ryssland, Tjeckiska republiken, Rumänien och Slovakiska republiken, om upphävande av förordning (EEG) nr 1189/93 och om avslutande av förfarandet vad gäller sådan import med ursprung i Republiken Kroatien (EGT L 322, 1997, s. 1). Min kursivering. Det är korrekt att den ordalydelse som används i skäl 184 i genomförandeförordning 2015/82 nära liknar den i artikel 2.2 i förordning nr 2320/97. Även om skälen kan bidra till tolkningen av en text, kan det emellertid konstateras att lagstiftaren inte använder denna formulering i artikel 2.1 i genomförandeförordning 2015/82, som är den enda bindande texten.

16 Se, för ett liknande resonemang, dom av den 12 oktober 2017, Tigers (C-156/16, EU:C:2017:754, punkt 27).

17 Se, för ett liknande resonemang, förslag till avgörande av generaladvokaten Mengozzi i målet Tigers (C-156/16, EU:C:2017:474, punkt 47). Det är viktigt att notera, att trots skillnaderna i översättning är de ifrågavarande administrativa invändningsförfarandena desamma i målet Tigers och i förevarande mål.

18 Se, för ett liknande resonemang, dom av den 12 oktober 2017, Tigers (C-156/16, EU:C:2017:754, punkt 29).

19 Se, för ett liknande resonemang, dom av den 10 december 2015, Veloserviss (C-427/14, EU:C:2015:803, punkt 24) och dom av den 12 oktober 2017, Tigers (C-156/16, EU:C:2017:754, punkt 30).

20 Se, för ett liknande resonemang, dom av den 12 juli 2012, Südzucker m.fl. (C-608/10, C-10/11 och C-23/11, EU:C:2012:444, punkt 51).

52. I denna typ av situation, det vill säga där det inte finns någon risk för kringgående av det tillämpliga tullförfarandet, delar jag generaladvokat Mengozzis uppfattning att det skulle strida mot själva andemeningen med att påföra antidumpningstullar att tillämpa en högre antidumpningstullsats på import än den som faktiskt har fastställts för de bolag som tillverkar de importerade produkterna, eftersom det skulle gå utöver syftet att undanröja den skada som orsakas av dumpad import. [21] Såsom redan har påpekats i punkt 43 i förevarande förslag till avgörande är syftet med antidumpnings- och utjämningstullar nämligen att undvika skada för unionsindustrin och inte att föreskriva en form av påföljd för överträdelse av tullagstiftningen och än mindre att bestraffa dem som är slarviga eller ouppmärksamma vid ifyllandet av tullformulären.

53. Det följer således av artikel 78 i tullkodexen, sedd i sin helhet, att det är tillåtet att inkomma med nya uppgifter som kan beaktas av tullmyndigheterna efter det att tulldeklarationen har getts in. Den särskilda systematiken i nämnda artikel går nämligen ut på att anpassa tullförfarandet till den verkliga situationen. [22]

54. Under dessa omständigheter anser jag att det inte finns någonting som tyder på att en åtagandefaktura som uppfyller kraven i bilagan till genomförandeförordning 2015/82 skulle vara utesluten från detta material, i synnerhet om syftena med det berörda tullförfarandet inte äventyras.

55. Situationen i förevarande mål är dels att klaganden under förfarandet vid de tyska myndigheterna lämnade in en åtagandefaktura som uppfyller kraven i bilagan till genomförandeförordning 2015/82, dels att det av handlingarna i målet verkar framgå att syftena med den berörda antidumpningsordningen inte äventyrades.

56. Det råder nämligen inget tvivel om – och det har inte bestritts – att de varor som klaganden importerade härrörde från ett av de företag som räknas upp i genomförandebeslut 2015/87 och att det minimiimportpris som kommissionen godtagit hade beaktats vid den berörda importen. I övrigt har det inte bestritts att övriga krav i artikel 2.1 i genomförandeförordning 2015/82 är uppfyllda.

57. Under dessa omständigheter förefaller det i förevarande fall inte ha förelegat någon sådan risk för kringgående som avses i skäl 183 i genomförandeförordning 2015/82, vilket innebär att en korrekt tillämpning av antidumpningstullarna inte äventyrades. Det ankommer dock på den hänskjutande domstolen att slutligt fastställa att så var fallet.

58. Mot bakgrund av vad som ovan anförts anser jag således att den andra frågan ska besvaras enligt följande. Artikel 2.1 i genomförandeförordning nr 2015/82 ska tolkas så, att den tillåter att en åtagandefaktura visas upp efter det att tulldeklarationen har lämnats in i syfte att erhålla återbetalning av antidumpningstull, om alla andra nödvändiga förutsättningar för befrielse från denna tull är uppfyllda och en korrekt tillämpning av antidumpningstullarna är tryggad, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera.

21 Se, för ett liknande resonemang, förslag till avgörande av generaladvokaten Mengozzi i målet Tigers (C-156/16, EU:C:2017:474, punkt 61).

22 Se, för ett liknande resonemang, dom av den 10 december 2015, Veloserviss (C-427/14, EU:C:2015:803, punkt 26) och dom av den 12 oktober 2017, Tigers (C-156/16, EU:C:2017:754, punkt 31).

VI. Förslag till avgörande

59. Mot bakgrund av vad som ovan anförts föreslår jag således att EU-domstolen besvarar de tolkningsfrågor som ställts av Finanzgericht Hamburg (Skattedomstolen i Hamburg, Tyskland) på följande sätt:

1) Artikel 2.1 i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/82 av den 21 januari 2015 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av citronsyra med ursprung i Folkrepubliken Kina efter en översyn vid giltighetstidens utgång enligt artikel 11.2 i rådets förordning (EG) nr 1225/2009 och om avslutande av den partiella interimsöversynen enligt artikel 11.3 i förordning (EG) nr 1225/2009 ska tolkas så, att den utgör hinder för befrielse från antidumpningstull när det i den åtagandefaktura som krävs enligt denna bestämmelse inte hänvisas till kommissionens genomförandebeslut (EU) 2015/87 av den 21 januari 2015 om godtagande av de åtaganden som erbjudits i samband med antidumpningsförfarandet rörande import av citronsyra med ursprung i Folkrepubliken Kina, såsom uttryckligen anges i punkt 9 i bilagan till genomförandeförordning 2015/82.

2) Artikel 2.1 i genomförandeförordning 2015/82 ska tolkas så, att den tillåter att en åtagandefaktura visas upp efter det att tulldeklarationen har lämnats in i syfte att erhålla återbetalning av antidumpningstull, om alla andra nödvändiga förutsättningar för befrielse från denna tull är uppfyllda och en korrekt tillämpning av antidumpningstullarna är tryggad, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera.